

Durban och Miljön i fokus– inte tack vare, utan trots politiken

”Jag kan inte berätta för dig vad som är rätt eller fel. Jag kan bara beskriva konsekvenserna av dina olika val

Klimatfrågan är ingen rät och logisk kedja, där några snabba åtgärder löser de problem som vi skapat. Vi hanterar ett komplext system, så avancerat och överblickbart att ingen med 100 procents säkerhet kan förutsäga konsekvenserna av olika händelser.

Om vi stressar systemet på ett ställe med koldioxidutsläpp eller överutnyttjande av resurser går det inte att med total säkerhet förutsäga när eller om vi går över ”tipping points”, punkter där hela systemet ändras i grunden. Eller vad som sker när vi går över de punkterna.

Det är samma sorts komplexitet som vi ser i världsekonomin eller banksystemet när det utsätts för påfrestningar. Lösningen på kriser i sådana system har därmed likheter. Det handlar inte om enskilda åtgärder, utan om att minska stressen på systemet och att i grunden fundera över förutsättningarna i det framtida utnyttjandet.

”Välkommen till den gröna kapitalismen” och pratade om att vi var på väg in i en ekonomi där vi skulle börja prissätta framtida kostnader som hittills varit gratis, så kallade externaliteter. Och att det skulle vara en marknad för innovation, affärsutveckling och ny fördelning av marknadsandelar för framsynta företag.

När vi skriver hösten 2011 är klimat- och miljöfrågor fast inbyggda i företags strategi- och framtidsarbete, och en grund för affärsutveckling och innovation. Vare sig det är industribolagen som skapar produkter för kunder som måste sänka sina koldioxidutsläpp, eller Volvo som skapar fyrcylindriga miljöbilar med bättre prestanda och lägre koldioxidutsläpp för att möta en växande efterfrågan, fast vi tycks ändå ligga i bakkant med andra fordonstillverkare, men hopp finns att Volvo kliver upp till framkanten.

Finansmarknaden har börjat prisa in riskerna och på b2b-marknaden är kundtrycket genuint, på b2b- marknader växande. Andelen av världsekonomin som finns inom den så kallade ”low carbon economy”, väx-te med 30 procent under förra året till 243 miljarder dollar.

Framför allt hanterar man frågorna inte med attityden att möta enstaka utsläppsmål, utan som det komplexa system det är, med behovet av en delvis ny logik och helt nya lösningar. Det är ett sökande där man ibland också kommer att gå fel. Men företag tar den risken.

Låt oss dock konstatera att det politiska sveket i klimat- och miljöfrågor är monumentalt. När man på bara några veckor kunnat dra ihop räddningspaket för två globala finanskriser, utan att det funnits globala institutioner att samlas kring, lyckas man inom klimatfrågan inte ens skapa en fortsättning på det så utskällda Kyotoavtalet.

När politiken just nu förhandlar i Durban är det under ett skammens moln som det kommer att vara oerhört svårt att se sina barn i ögonen och förklara: Vad sysslade ni egentligen med på 2010-talet? Alla fakta fanns på bordet, konsekvenserna utspelades inför era ögon, riskerna var utmålade och skräckinjagande.

Och möjligheterna bevisade. Ändå lyckades ni inte kompromissa en millimeter med egenintresse eller ta en endaste politisk risk för att skapa opinion i frågan!

Sverige och svenska bolag är de senaste fem åren ett levande bevis på att klimatinnovation är lönsamt, men då säljer vi certifikat från vattenkraft till andra med mera utsläpp, där blev det fel.

Vi skriver 2011 och kan konstatera detta: varken ekonomisk kris eller politisk oförmåga kan hindra den gröna kapitalismen. Striden om framtiden har bara börjat.

Därför ett stort GRATTIS till EcoPar och Anders Eklund som vågat och orkat med en mångårig fight med Svenska Petroleuminstitutet, det är sanna hjältar som skall belönas.